

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. V. Jesus ductus ad Caipham condemnatur, conspuitur, cæditur,
velatur, & miserabiliter affligitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

CAPUT V.

Iesus ductus ad Caiphā condempnatur, conspuitur, caditur, velatur, & miserabiliter affligitur.

1. Concilium in domo Caiphā contra Christum.
2. Adducitur eō Christus, & inter ducendum iterum injuriis maceratur.
3. Humili aspectus Christi comparatur truci affectui adversariorum ipsius.
4. Falsis testibus non respondet Christus,
5. Sed ad divini nominis adjurationem respondet, profitemurq; se Messiam esse: & propterea barbato furore a Iudæis vexatur, velatur, percutitur.
6. Traditur satelliti rōis, tota nocte illudendus.
7. Quam vere Christi Domini in panu constituti vultum comparaveris leproso Iaias. Compassio affectuosa Christi exhibenda.
8. Taxatur hinc nostra superbia, impatientia, & propria voluntas.

I.
In domo
Caiphā
fr. concilii
habulum
contrate-
sum.
Ioan. 18.
Mat. 26.

DE HINC ANNAS IESUM LIGATURUM MISIT AD CAIPHAM, QUI ANNI ILLIUS POTIFEX ERAT SUMMUS; APUD QUEM CONVENERANT PRINCIPES SACERDORUM, & SCRIBÆ, & SENIORES JUDÆORUM, QUI OMNES VEHEMENTER DESIDERABANT CHRISTUM NECI TRADERE, & INNOXIUM ILLIUS SANGUINEM FUNDERE: VISOQUE EOHAUD SECUS EXULTABANT, QUAM LEO CAPTĀ PRĀDĀ QUĀ DEVORARE QUEAT.

2.
Eodem
adductus
Dominus
approbri-
alaceratur
& ja-
gnatur.

Isa. 53.

Sequere nunc, o anima mea, sponsulum tuum, qui ut te sibi sponsam desponderet, omnem hunc laborem & cruciatum perpessus est. En traditur jam in manus hostium suorum crudelium, & sanguinem ejus sicientium Judæorum, qui non sicientium Judæorum, qui non cessabunt, donec eum crucis patibulo affigant. Aspice nunc speciosam ejus faciem, eamque imprime cordi tuo: nam post paululum nec species

illi ultrā erit neque decor. Adverte, quæso, lugubrem hanc processionem: adverte quā inhumaniter sævi illi agnum mansuetissimum duxerunt, & (quod firmiter credere possumus) ut filii diaboli, pleni invidiā & ferocitate, ita fecere ut eis suggestit atque persuasit pater eorum Iatanas. Et quia in Annæ domo paulisper quieverat, viresque resumpserat, nunc denuō benignissimum Dominum in via vexarunt, irriserunt, nec non sæpius barbā venerandā crinibusque protraxerunt, ceciderunt, pedibus protruserunt, & humi jacentem propulerunt: & quidquid demum contumeliæ, irrisionis, molestiæ, & injuriæ excogitare poterant, in ipsum abundè congesserunt. Recogitemus nunc in cordibus nostris, quo angore correptum erat cor dulcis Jesu; quā laesum corpus, quā malè affecta cuncta illius membra ex omni hoc gravi cruciatu, & præproperā Judæorum festinatione. Neque enim in omni hac angustia & pressura vel tantillum ei dabatur spatii, quo respirare semel aut spiritum capere potuisset: at nihilominus agnus innocens semper patiens fuit, totumque se illorum tradidit ferocitati. Cujus jam à lacrymis cor abstineat, hunc illius amorem, humilitatem, & patientiam attendens? Quis non compassione tangatur, & graviter ingemiscens, in cælum usque se reum clamer, dum considerat se causam esse tam im-

Angu-
stia Cor-
dū Chri-
sti.

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA.
TIO.

manium dolorum Domini sui? Itaque tali cum crudelitate Dominum Iesum ad Caipham adduxerunt, quo principes & praecipui Iudaeorum, ut filii diaboli ex instinctu patris sui, confluerant. Et quia in satanae nomine convenerant effundere innoxium Christi sanguinem, ideo malignus ille in medio eorum erat, intus eos ad omnem crudelitatem malitiamque instigans.

3.
Aspectus
Christi
humili,
adversa-
riorum
ejus tru-
sulentum.

Attende nunc, o anima mea, quam humiliter Rex gloriae manibus illic ligatis steterit, oculis demissis, miserabili ac deformi ex verberibus facie, castam verecundiam, ac sibi tribundo affectu & desiderio acerbum potandi calicem. Animadvertite etiam, quomodo cruenti illi, corvo nimis aspectu & terribilibus oculis consideraverint & inspexerint eum, aperuerintque super eum os suum sicut leo rapiens ac rugiens, & frenderint supereum dentibus suis, acuentes linguas suas sicut serpentes.

Psal. 27.
& 34. &
139.

4.
Non re-
pudet
Dominus
falsis te-
stibus.

Ah! quis sine cordis dolore videret agnum innocentem stare solum inter ferocissimos illos lupos? O quam ira fervebant saeva illorum pectora! Quantopere invidia in illis rationem obcaecabat, intellectui densas offundebat tenebras, justitiam pervertebat, veritatem extinguebat. Nam cruenta illorum sicis fraudes undique moliebatur, falsos excitabat testes, ut justum neci traderent. Neque tamen dulcis Dominus os suum

aperuit, non se excusare voluit: sed nec quidquam cunctis illis falsis accusationibus respondit, eod quod ex amore ingenti hominum salutem & pereternum potare calicem ardentissime sitiebat.

Deinde, jam falsis testibus auditis, nec ullam tamen mortis causam in Domino repertam, turbatus est iniquus ille Pontifex, raptusque ira ex sede sua, ait ad Dominum: *Adiuro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei.* Audiens Dominus compellari divinum nomen suum, ob reverentiam Patris, ex spiritu in ipso lucente respondit: *Tu dixisti. Verum tamen dico vobis: A modo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus caeli.* Tunc Princeps Sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: *Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur?* Tunc omnes impuri illi uno ore clamabant, dicentes: *Reus est mortis, simulque vnanimiter in eum ceu leones ferocissimi in agnum irruentes, omnes invidiae suae laxaverunt habenas, totumque in eum furorem & odium suum absque ulla discretionem compassionemque evomuerunt.* Et unus quidem sputa & alapas in faciem, alius pugnos in collum ingerebat: hic crinibus, ille barba eum trahebat. Quidam vero, ex ingenita malitia, ipsam speciosissimam illius faciem crudeliter unguibus lacerabant. Testatur hoc ipsum

5.
Mat. 26
Respon-
det tan-
ad nomi-
nu divi-
ni adju-
rationem

Profe-
tur se es-
se filium
Dei, &
mundi
iudicem.

Prophet-
ea barba-
ro furati
a Iudaeis
venatur.

per

MARGARITUM SPIRITUALE. 87

DOMINICAE PASSIONIS IN-
 FLICATA. per Prophetam, dicens: *Dedi genes meas vellentibus, faciem meam non averti ab increpantibus, & conspuentibus in me.* Nimirum fecerunt in eum quidquid voluerunt, nec crudelitate extlatiari poterant. Imò si possibile fuisset, in ardente illa furia ipsum in nihilum redegissent. Sed necdum venerat hora ejus. Mos erat Judæis, ut si quempiam tamquam impiū & reum contumelia afficere voluissent, in faciem illius, velut Dei injuriam vindicantes, sputa congererent: idque tam intemperanti crudelitate nonnumquam faciebant, ut plerosque extinguerent & suffocarent. Ideoque sentire nobis licet, cruciatum hunc Domini ipsa morte non fuisse minorem, eumque in hac gravi angustia extinguendum fuisse, nisi Divinitas illius ad majora perferenda supplicia eū conservasset.

Ut enim Evangelista ait, nō spurcerunt tantum, sed etiam expuerunt; quod est, ipsos potentia phlegmata sua ex imo pectore extraxisse, ejscisseque in faciem & benedictum vereque suavissimum os illius. Nulli umquam latroni, etiam morti jam adjudicato, tanta est illata contemptio, irrisio, vituperatio, quanta Domino etiam necdum condemnato. Enimvero tam indignis eum modis tractauerunt, ut pene nullam hominis haberet speciem. Nam gratiosa illius facies ex plagis intumuerat, sputis obsita, sanguine rubricata, vnguibus lacerata e-

rat, pariterque sanguis & phlegmata commiscebantur: unde tam miseranda apparebat species ejusdem dulcissimi Salvatoris, ut vel saxeam potuisset pectus ad miserationem compassionemque convertere. Et quia tanta erat faciei illius gratia, ut solo aspectu peccatores emolliret, sibi que attraheret, idcirco eam impii illi obvelaverunt, ne qua benignitate vel misericordia moverentur, sed omnem suum furorem crudelitatemque in eum pro voto effunderent. Itaque jam tunc absque ulla misericordia crudelissime eum verberabant, simulque irridiculè dicebant: En prophetam nostrum: *Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit?* Atque ita patientissimo Domino quicquid molestiæ, contumeliæ ac cruciatus diabolico suo poterant corde concipere, irrogabant.

Postquam verò omne in illum suæ acerbitalis virus Judæi evomerant, prorsusque jam defatigati erant, viribusque defecerant, suis eum ministris tradiderunt, ut id quod reliquum erat noctis, in illius custodia & vexatione expenderent; & ipsi membra sua quieti dedere. Ceterum exhausto, nimiumque lasso & excruciato Domino, nulla quies vel respirandi facultas data est: sed nequissimis traditus est satellitibus, qui tota illa nocte inhumaniter eum vexaverunt. Divi Hieronymi quidem sententia est, molestias illas & pœnas, quas Domino illa

Velatur facies, colaphis caditurque

Mat. 26

6. Barbari satellitibus illum dendum traditur

Oculi eruciatu Domini, quos Evangelista non deserunt

Miseranda species Christi Domini à ludæis exagitati.

DOMINICAR PASSIONIS EXPLICATIO.
 * Praxis offerendi Deo occultitas Domini Iesu per nos pro occultis peccatis nostris.

illa nocte intulere, ante extremi iudicii diem non fore manifestas. Unde devoti * quique, qui in Dominica se cupiunt passione exercere, aliquid ad honorem occultorum illorum Domini cruciatuum facere deberent, eosdemque Patri caelesti (cui utique bene noti sunt) pro suis occultis & ignotis offerre peccatis.

Nunc igitur, o anima mea, & quotquot Jesum diligitis, eam cum interno dolore visum, quantis in angustiis & afflictionibus ipse dulcis Jesus tunc erat. Cujus cor à lacrymis sibi temperet, Dominum gloriae, caeli Regem tam turpiter tractari videns? *Vidimus eum* (inquit Propheta) *& non erat aspectus: & nos putavimus eum quasi leprosum & percussum à Deo, & humiliatum.* Scindant verba haec cor tuum, o anima mea, statuaeque modò formam hanc sive imaginem maximè afflictam ob oculos ipsius cordis tui: eamque tam miserandam fuisse intellige, ut Propheta ille illuminatus nullis eam potuerit verbis exprimere, sed leproso eam comparet, cujus nemo non exhorret aspectum. Quandoquidem amabilis Christi vultus adèd ex plagis insumuerat, & sanguine obductus, phlegmatibus repletus, unguiumque laceratione dissectus erat, ut non esset species ei hominis, neque decor. Penetret passio ista cor tuum, o anima mea, inflammet te ingens charitas quae haec operata est.

Et quid, oro, factura fueras, si coram illic adfuisses, vidissetque tantum contemptum & tantam afflictionem inferri Domino tuo? An non ex ardenti amore in illius irruisses amplexus, deformedque ejus faciem tuis abluisset lacrymis, & amanter osculata fuisses? Nonne verbis maximè amicis & consolatoriis, quae quidem excogitare potuisses eum fuisses affata, dicendo: O dulcis Jesu, amabilis Domine DEUS meus! jam amplius ferre non potest cor meum, quòd ita te persequuntur, despiciunt, & inhumaniter tractant impij isti. Jam ipsum cor meum pro dolore scindetur, si te diutius in his miseriis videro. O Jesu, spes, solatium & amor meus, quem diligit anima mea! quis mihi det ut ego pro te patiar? non enim tu peccasti, sed ego. O pulcherrime & speciosissime inter filios hominum: quomodo ita deturparus atque deformis effectus es? Certè propter peccata mea factus es opprobrii hominum, & abjectio plebis. An non, o anima mea, his dictis, Dominum tuum brachiis complexans defenderes, hominesque impios reprehenderes, dicens: *Quaeso, tantà crudelitate in Filium Dei, Regemque gloriae, debacchari nolite. me potius rapite, qua peccavi, & morte digna sum: in me spua congerite, me irridete, me pugnis atterite, in me denique omnem furorem vestrum explete, tantùm ut IE-*

SUM

7.
*Isaia re-
 fectus
 Christum
 in
 cruciatibus
 potius
 lepro-
 sum
 pro
 comparavit.
 Isa. 53.*

*Hic totus
 affectus
 Christi
 Domino
 comparatur
 animae
 devotae.*

Psal. 46

Psal. 25

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA-
TIO-

SUM Dominum meum missum faciatis.

Erubescere hic, & homo superbe, & vile stercus, qui tibi aliquid esse videris, oblitus cinerem, lutum, & ipso quoque nihilo te minus esse. Aspice ut Filius Dei ob peccata tua humiliatus est, ut gloria caeli, tui causa contempta & nihili ducta est. Adverte, vindictae cupide, inflexibilis, crudelis, & impatiens, sed terrae pulvis, quomodo Dominus Dominorum omnem hanc gravissimam afflictionem patientissimè tulerit, idque à vilissimis mancipiis; & quidem pro sceleribus tuis. Certè in omni hac molestia & vexatione nec semel eum invenies frontem in rugas contraxisse, vel os aperuisse ad maledicendum. Et tu, miser, verbulum unum ferre non potes propter Deum, quin mox iracundiam tuam verbis, actibus, signis, gestibus & aspectu testeris. Repentè erumpis in querelas, in murmurationes, in impatientiam, nolens vel tantillam ferre crucem à Deo humeris tuis impostam, quin & grandem injuriam tibi fieri caufaris ab illo. Opraeres certè, ut in omnibus permitteret tibi Deus uti voluntate tua, omni satisfacere sensualitati & oblectationibus tuis, impleretque omne desiderium cordis tui, ad eò ut ne unum saltem verbulum asperum tibi diceretur, ac nihilo minus per sua merita veniam daret cunctis iniquitatibus tuis, & absque poena te in suam eveheret

Quantū
hinc con-
demnetur
nostra su-
perbia,
impatien-
tia, &
vindictae
cupidi-
tas.

Propria
etiam vo-
luntas &
sensuali-
tas.

aeternam gloriam, (videlicet ea dignus es.) Velles, inquam, ut in omnibus submitteret ille se tibi, & propter te injustus fieret. Sed falleris profusus, falleris. Non tam vile habet regnum suum, carius id ei constitit. *Oportuit pati Christum, Luc. 24. & ita intrare in gloriam suam: si tu pati recusas, foris remaneto. Ipse ait: Si quis vult post me venire, & abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Sic enim de Sanctis omnibus legimus, plurima eos gravia & aspera perpeffos, quò digni fierent esse coheredes Christi in regno Patris illius.*

Luc. 24.

Mat. 16

CAPUT VI.

Maria maestissima Mater Filio suo afflicto compatitur, eundemque amore ardens prosequitur.

1. Fides Mariae nunquam vacillavit, sed unà cum Filio, & ipsa eum in passione Deo pro mundi salute obrulit.

2. Etiam ipsa suo modo pro nobis passa est, propter tenerissimam compassionem in omnibus Filii sui doloribus.

3. Praesertim ab ea hora qua Christus Iudaorum voluntati traditus fuit.

4. Pia ponderatio doloris virginei, verborumque, qualia tunc ipsam fuisse verisimile est.

5. Maestissima profectio Virginis ad locum, ubi Filius ab impiis passurus fuit.

6. Mutuus aspectus Matris & Filii in panis constitui, quam fuerit utriusque dolorificus.

VIDEAMUS nunc quò piissima DEI Mater abierit, & utrumne uspiam in publicum proditura sit, vel forsitan cum Apostolis deseruerit Filium suum. Certè, quamvis in Apostolis fides titubaverit, timor oves disperse-

1.
Fides
Mariae
nunquam
in tota
passione
vacilla-
vit, et si
Apostoli
tituba-
rent.